

అనాటి పాద్యుటివేళ శ్రీనగరం అంతా అట్టుడికినట్టుడికిపోయింది! ఆమె ఇంచుమించుగా యాభై ఏళ్లు నిండిన పండుముత్యంయిదువు! అనలే పసినిమ్మ సోడువంటి శరీరచ్చాయ! ఆపైన ముఖాని కంఠటికి ఒత్తుగా వసుపు పూసుకున్నది. నుదుట గుండ్రని పెద్ద కుంకుమతిలకం దిద్దుకున్నది. దానిమీద వలవ సలచగా జీరాడుతున్న ముంగురులు పైడి జలతారు పోగులవంటి బాలభాసుని కిరణాలలో తిలలు, తండు లాలు కలబోసినట్టు మెరుస్తున్నాయి. ప్రాణం జీవు మనిపించే చలి భరించలేక, ఆమె మాటిమాటికి కాశ్మీరశాలవాలో ఒళ్లంతా కప్పుకుంటున్నది!

ఆ వృద్ధ పుణ్యస్థైవ్య మనీ తమ జన్మభూమి కాశ్మీరానికంఠటికి చల్లనితల్లి, హిమవంతుని ముద్దుల సట్టి ఆ సార్వభౌమీని తానై అక్కడ ఆ విధంగా ప్రత్యక్ష మయినదేమో అని మొట్టమొదట పారు రెంతయినా అశ్చర్యపడ్డారు!

కాని తన కెప్పటికీ తీరని దురన్యాయం జరిగి పోయిందని చంద్రావేదకవర్తి కెరిగించడానికే ఆమె ఆ విధంగా సార్వభౌముని సాధంముందు ఆమరణాంత ప్రాయోపవేశానికి ప్రారంభించినది తెలియ గానే వా రింక తమ కన్నులే నమ్మలేకపోయారు!

చేతులెల్ల నమస్కరించడగన ఆ ఇల్లాలి నంతటి దారుణ యాతనపాలు చేసిన సాపాత్ము లెవ్వరు? ఇంతకీ ఆ దురన్యాయ మేమిటి? కాశ్మీరంలో అంతలు అసర ధర్మమూర్తి అని ప్రసిద్ధికెక్కిన చంద్రావేద సార్వభౌముని పరిపాలనలోనే అంతటి దారుణమా? శ్రీనగర దండనాయకులు, న్యాయాధీశ్వరులు అందరు ఏమయిపోయారు? వారెవరికి ఆమె గోడే పట్టలేదా?

వారి ఆలోచన లా తీరులో సాగిపోయాయి. ఆ వార్త అనోట, అనోట అంచలంచెలుగా చక్రవర్తి చెవిదాకా వెళ్లింది. అత డా మాట వింటూనే నిలుపునా నిర్వాంత పడ్డాడు.

వెనువెంటనే అంతఃపుర పరిచారికల నిద్దరిని ముందుంచుకుని ఆ వృద్ధ బ్రాహ్మణిని సమీపించాడు. అల్లంత దూరంలో చక్రవర్తిని చూస్తూనే ఆ వృద్ధ మహిళ చీరచెరగుతో ముఖం కప్పుకుని నన్నగా, జాలిగా వృద్ధయ విదారకంగా విలపించింది.

అప్పటికప్పుడే జాము పొద్దిక్కింది. అందువల్ల రాజ భవనంముందు కూర్చున్న ఆమెతో ప్రాయోపవేశ వ్యవహారాన్నిగురించి ప్రసంగించడం భావ్యంకాదని, ఆ వృద్ధురాలి నెలాగయినా తన పూజాగృహంలోనికి వెంటబెట్టుకుని రావలసిందని కాశ్మీరాధిపతి పరిచారికల కాజ్ఞాపించాడు. అలోగా అతని కామి పూర్వ వృత్తాంతం గ్రహించుకోవాలన్న ఆలోచన కలిగింది.

అతి త్వరితంగా నిలుచున్నప్పటికీ తన నమస్కానికి క్షిప్రించిన శ్రీనగర దండనాయకుని ముఖతః ఆమె పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, ప్రాయోపవేశ కారణాలు కొంత వరకు రాబట్టుకున్నాడు చక్రవర్తి.

ఆ బ్రాహ్మణి పేరు గౌరీమణి. భర్త పరమశివ సోమ యాజి. శ్రీనగరం శివారులో అతని కొక పూరిల్ల, రవంత పెరడుతప్ప ఇక వేరే సంపత్తి ఏదీ లేదు. అయితే వేదవేదాంగాలలో విద్వాంసుడయినందువల్ల వచ్చిన పేరుప్రఖ్యాతులతో యజ్ఞ యాగాదులు చేయస్తూ ఆ యాజకవృత్తిలోనే మర్యాదగా తన మనుగడ కొనసాగించుకుంటున్నాడు. చాలా సాధువు.

మరతే మహాజయ

అంధ్రవధ సంకీర్ణ

మితభాషి. ఇరుగుపొరుగుల గొడవంటేనే అతని కెంతో చిరాకు! వాటి కప్పింటికి దూరదూరంగా తొలిగిపోతాడు.

అతనికి వట్టుమని యాభై అయిదేళ్లయినా పూర్తిగా విండలేదు. గొప్ప బలశాలి. ఎంతటి పెద్ద వరద వచ్చినా ఇట్టే ఈడుకుపోయి నితస్నానది అవ్వలేతీరం చేరుకోగలడు! పుట్టినప్పటినుంచి ఎన్నడు జీర్ణమని చీది ఎరగడు!

ఉక్కుముక్కవంటి అటువంటి మనిషి అర్ధరాత్రి వరకు చాయిగా గుర్రుపట్టి నిద్రపోతూ అకస్మాత్తుగా మొన్నరాత్రి పరమపదించాడు! సోమయాజి కొక్కరై కుమార్తె. పిల్లలతో, సోపలతో ఆమె అతవారంటు సుఖంగా కావరం చేసుకుంటున్నది. ఇంతకీ

పి. గణపతిశాస్త్రి

ఆమె ఆ విధంగా ఆమరణాంత ప్రాయోపవేశానికి స్వీకరించడానికి గల అసలు కారణమేమో ఎవ్వరికి అంతావట్టుడంలేదు! పోనీ అనుకుంటే తనవిడల జరిగిన దురన్యాయాన్ని గురించి గౌరీమణి ఎవ్వరిద్గ్గిర మొరపెట్టుకోవడంకూడా జరగలేదు! అంతేకాదు! ఆమె అంతకుమును పెన్నడు వీధి ముఖంకూడా చూసి ఎరగని పరమసాధ్యి.

ఆమె సంసార పరిస్థితిని గురించి దండనాయకుడు ఇంకా ఏమేమో నివేదించబోయాడు. కాని అంతలోనే గౌరీమణి తన నమస్కానికి రాబోతున్నదని పసికట్టి

అగోచరమైన కొన్ని నేరాలకు ఏ కాలంలోనూ శిక్షాస్మృతి లేదు. నిష్కళంకమైన మనస్సు ధర్మ నిర్ణయం చేసినపుడు, శాసనబద్ధం కాకపోయినా, దోషి తన తప్పును అంగీకరించి, శిక్ష సనుభవించడానికి సిద్ధం అవుతాడు. అనుమానమే రాక్షసిరూపంలో వెన్నంటి తిరుగు తుంది.

చక్రవర్తి ఇక అంతకన్న విశిషా లక్ష్మరలేదన్నట్టు చిన్న కనుసన్నతో నివారించాడు. అత్యంత భయభక్తులతో నమస్కరించి దండనాయకుడు తొందరతొందరగా అక్కడినుంచి నిష్క్రమించాడు.

చక్రవర్తి కెదురుగా చిత్రాననంమీద గౌరీమణిని కూర్చుండబెట్టి అంతఃపుర పరిచారిక లక్ష్మడినించి తొలిగిపోయారు; పూజాగృహాని కవతల కాశ్మీరాధిపతి ఆనతికోసం ముంగురులపై దోసీకులొగ్గి నిలు చున్నారు. సార్వభౌమునివైపు కన్నెత్తి చూచి గౌరీ మణి తిరిగి పైటచెరగుతో ముఖం కప్పుకుని వలవలా విలపించడం ప్రారంభించింది. ఆమె ఎందు కలాగ దుఃఖిమివ్వడో చక్రవర్తి కవగతం కాలేదు. అయినా ఎంతెంతటి దుఃఖాలయినా ఓర్పుకోక తప్పదన్న రోర డో చల్లని చలుకులతో సమాశ్వాసించాడు. ఆ ఓదార్పువలుకులతో గౌరీమణి కొంచెం తేరుకున్నది. అయినా ఆమె గొంతులో గద్గదిక పూర్తిగా తొలగలేదు.

"మహావ్రథా! సామరు లింకొకరి వచ్చు చూడలేక కళ్లలో నిప్పులు పోసుకోవడం లోకంలో ఉన్నదే! కాని . . ."

గౌరీమణి దగ్గుత్తిక బరువుతో మరి మాట్లాడ లేక పోయింది. చంద్రావేద డెంతో ఆత్రంగా తిరిగి ప్రశ్నించాడు.

"అమ్మా . . . అయితే ఇంతకీ ఏమి జరిగింది?..."

అయినా ఆ పండుముత్యంయిదువు అతని ప్రశ్న కేవిధంగాను నూటిగా సమాధానం చెప్పలేదు.

"మహారాజా! లోకం తీరుతెన్ను తెరిగిన మీరంటి ఏలికల సమక్షంలో నే నేమని విన్నవించుకోగలను? ... మహా విద్వాంసులయిన బ్రహ్మణ్యులే, ఇతరుల విద్వా ధిక్యం గమనించి ఓర్వలేక పట్టరాని ఈర్ష్యాస్వనాయ లతో అట్టుడికి నట్టుడికిపోతారు! నిజానికి చదువు కున్నవారిలో ఉన్నంత ఓర్వలేనితనం మరి ఇతరుల కుండనే ఉండదు."

సార్వభౌమునిలో ఆత్రత మరింత ఎక్కువయింది.

"అయితే సోమయాజిగారివిడల అంతటి అనూ యతో మగ్గిపోయినా లెవ్వరు? దానికి గల కారణ మేమిటి? ఆయనగని తోటివిద్వాంసుల నెవ్వరి నయినా శాస్త్రవాదంలో ఓడించి అవమానించారా?"

గౌరీమణి చీర చెరగుతో కళ్లు రెండు గట్టిగా ఒత్తుకున్నది.

"మహారాజా! మావారిని గురించి మీ రీ రాజ ధానిలో ఎవ్వరినయినా అడిగి తెలుసుకోవచ్చును! తమ యజ్ఞ యాగాలేవో తామేమోకాని, వారి కింకొకరి గోడే అక్కరలేదు! ఇతరుల నెన్నడు ఒక్క పల్లెత్తు మాటయినా అని ఎరగరు! పైవారినుండి ఎప్పుడు ఆశించినదేది లేదు! ఆ దైవం ఇప్పుడేదో దానితోనే సంతుష్టిపడేవారు! పైగా తమ కున్నంతలోనే ఇతరుల నాడుకునేవారు! ఒక్కనాడయినా వారి నోటినుండి ఒక్క పరుషపుమాట వెలువడలేదు. నే నెరిగినంత వరకు ఒక్కనాడు శరీరంలో నలతగా ఉన్నదని అనలేదు!"

కాశ్మీర చక్రవర్తి మరి ఓరిమి వహించలేక పోయాడు.

"అమ్మా! ఇంతకీ మీకు జరిగిన ఆ దురన్యాయ మేమో తెలియవచ్చుదు నేనీమి చెయ్యగలను? . . . ఇంతకీ ఏమి జరిగింది? . . . రవంత దుఃఖం దిగ

మింగుకుని..."

"ధర్మసంరక్షకులయిన మీ కింక ప్రత్యేకించి నేనే మని విన్నవించుకోగలను? ధర్మరక్షణకు నాలుగు పాదాలతోను పారాధున్న మీ ఏలుబడిలోనే ఇటువంటి ఘోరం జరిగిపోయింది! నిక్షేపంలా తిని తిరుగుతున్న ఆయన హాయిగా నిద్రిస్తూనే అక్కలాంటి వేళ అకస్మాత్తుగా అకాలమృత్యువు పాలయినట్టున్నారు! నిన్నటి పాద్రులు నా కా సంగతి తెలిసింది. ఆ తరువాత మా పెరడులో ఒక మూల రక్షసిక్తమయిన వేళబడి పిండిబొమ్మ కుప్పించింది! దానివల్లనే అరవై ఏళ్లయినా నిండకమునుపే ఆయన కంఠటి అకాల దుర్మరణం సంభవించింది! అది మీ ధర్మ పరిపాలనలోనే -"

ఆ వృద్ధబ్రాహ్మణి ఉవ్విళ్లుతూ ఉప్పొంగుతున్న దుఃఖం నిగ్రహించుకోలేక హీనస్వరంతో గోలుగోలున విలపించింది. కాని సార్వభౌముని ఉపశమన వాక్యాలతో మరికొంత సేవటికే తేరుకుంది.

"అయితే ఆ వేళబడి చేసినవా రెవ్వరంటారు?"

సార్వభౌముడు తిరిగి అమనయస్వరంతో ప్రశ్నించాడు. మాటిమాటికీ వస్తున్న ఎక్కిళ్ళు తిరిగి కమ్మంమీద దిగమింగుకుని గారీమణి తిరిగి తన గోడు

స్తుతి
స్తుతి చేసే వ్యక్తులలో పదేకంటే కాకుల గుంపులో పదటం ఉత్తమం. చనిపోయేవాణ్ణి పాడి చేవి కాకులు - బ్రతికున్నవాళ్లను పాడిచేవాళ్ల స్తోత్రాలు పఠితే వాళ్లు.
—ఎంబిప్పిన్న

వెల్లడించుకున్నది.

"మహారాజా! మన రాజధానికి పదిక్రొసుల దూరంలో ఉన్న మాక్షికస్వామి గ్రామంలో చిన్ననాటి నించి మావారి సహృద్యులు కేశవభట్టుని ఒకాయన ఉన్నారు. ఆయన పై పైకిమాత్రం అస్తమిత్రులన్నట్టే మాట్లాడుతూంటారు! కావడానికి కొండంత విద్వంసులే! అయితేమాత్రం లాభమేమిటి? యజ్ఞయాగాలు చేయించడంకోసం మా ఆయన్ని ఎవ్వరు పిలవకుండా చెయ్యాలని చాలా కాలంనంచి సన్నాగాలు వస్తుతున్నా దా వేదవేత్త!..."

గారీమణి మరి ప్రసంగించలేకపోయింది. ఏమనడానికి పాలుపోక చక్రవర్తి క్షణకాలం వ్రాసం వహించాడు. గారీమణి తిరిగి క్షీణస్వరంతో ప్రారంభించింది.

"ఆ కుతంత్రాలన్ని మావారు అప్పుడప్పుడు వాలో వెబుతూండేవారు! అయినా ఒక్కనాడు ఆయన ఆ భట్టునేమి అనలేడు. 'పోసిలే! ఏ కర్తని నిప్పుంటే ఆ కర్తే కాలుతుంది!' అనేవారు! ... అన్ని మనస్సుతోనే నిగ్రహించుకుని మాట్లాడకూరుకున్నారు! చిట్టచివరికి ఆ మహానుభావుడే ఇంతటి కానిపని తలపెట్టి ఈవిధంగా ఆయన ప్రాణం తీశాడు!..."

దుర్మర దుఃఖోద్వేగంతో గారీమణి మరి నోరు మెదవలేకపోయింది. సార్వభౌము డంతలోనే అందుకున్నాడు.

"అయితే, సామయాచారం పే కిట్టునివారం కెవ్వరు లేరా, అమ్మా?..."

"లేరా, మహారాజా! మృత్యు తలు! అంతట పుణ్యమూర్తి హార మాతామహిమ రక్షయంటారు, అన్నివేదాలు అధ్యయనం చేసినా, ఒంటబట్టుని ఆ కేశవభట్టు ఒక్కరేకాక?"

"అయితే, వలే! నేనా కేశవభట్టుగారి నిక్కడికి పిలిపించి స్వయంగా విచారిస్తాను పరిగదా! మీరిక ఈ ప్రాయోగవేళం ఏరమించండి!"

చంద్రావేదచక్రవర్తి అంతటి మహనీయు ప్రభువు, ధర్మమూర్తి మిక్కిలి గౌరవంతో చేతులుక్లుక్లుకుని వేడుకున్నాడు. అయినా ఆమె తన పట్టు విడిచిపెట్టలేదు.

"మహారాజా! నే నింతకుమునుపే, అనాడే ఆయనతో మాగమనం చేసిఉండవలసింది. అయితే ఆ పాదుమూర్తికి న్యాయం చేకూర్చునిదే సూగమనం ధర్మంకాదు నే నింతవరకు ఇలాగే ఈ పుణ్యస్థి మర్మరక్షణలోనే ఓరిపి వహించాను. అంతటి మహనీయులే అస్తమించినప్పు డీక అన్నసాహితో నా కమరమేమిటి? ... ఈ దుర్మరాయాని కింక తమ ఏలుబడిలో నిష్క్రమి జరగకపోతే, నే నిలాగే అకటి చిచ్చులో అల్లల్లాడిపోతూ, వారి పాదపద్మాల న్యరణ తోనే పరలోకం చేరుకుంటాను. నావంటివారి కిదే కదా ఉత్తమ కురీనధర్మం!"

అయినా చక్రవర్తి తిరిగి ఒకటిరెండు సార్లుల చెప్పి చూశాడు. కాని తలవంచుకుని కూర్చున్న గారీమణి మరి పెదవి కదవలేదు! అలాగే కుమిలి కుమిలి పలవించింది. అటుపిమ్మట పరిచారిక లామె నక్కడినించి తిరిగి రాజభవన ప్రాంగణానికి వెంటబెట్టుకుపోయారు.

2

చంద్రావేదచక్రవర్తి అనాడు తన ధర్మసభా భవనంలో తలవట్టుకుని కూర్చున్నాడు. "ఎగడిస్తే బ్రహ్మహత్య, దిగడిస్తే గోహత్య" అన్నట్టున్నది ఆ వ్యవహారం! ఇక మిగిలిన సాక్షాద్గౌరవాలేవేనప్పుడు, ఎంతటి సాధ్యిఅయినా గారీమణి మాట పట్టుకుని, ఆ కేశవభట్టుమీద నింద మోపి శిక్షించడ మెలాగ? శిక్షించకపోతే గోమాతవంటి గారీమణి అకటిచిచ్చులో అలాగే కాలి నుసి అయిపోతూ తన సహాగమనం నిర్వ ర్తింపచుకోగలనని భీష్మించుకుని కూర్చున్నది! ఇటువంటి వ్యవహారంలో దోషిని నిర్ణయించడ మెలాగ? గారీమణి వాజ్మాలమేకాక, కేశవభట్టుమీద నింద మోపి శిక్షించడానికి వేరొక విధమయిన సాక్ష్యమే లేదు! ఆమె చెప్పినదంతా యథార్థమే అని నిశ్చయించడ మెలాగ? నిశ్చయించినా వేరొక సాక్ష్యమేదీ లేనప్పుడు కేశవభట్టుమీద నింద మోపి శిక్షిస్తే అది కేవలం బ్రహ్మహత్య కాదా? చక్రవర్తి పౌద్రయంలో ఆ విధంగా నిడతెగని మఠన చెలరేగింది.

ఆ ధర్మసభాభవనంలో తమతమ కేర్పరిచిన పైడిసింహాసనాలపై కూర్చున్న వృద్ధమంత్రులు గాని, ప్రముఖ న్యాయాధిశ్ఠులుకాని ఆ జటిల ధర్మ

విర్ణయాని కేవిధంగాను మూఢానం చెప్పలేకపోయారు. అది కేవలం మంత్రతంత్రాలతో సంబంధించిన వ్యవహారం!

అటువేళబడి కంఠటి రారుల క్షి ఉన్నదా? ఉంటే కిట్టుని వగారి మృత్యువా ఆ విధంగా అపరిచితా బ్రాహ్మహత్యకాదు? ఆ విధమయిన శత్రుత బ్రహ్మహత్యకాదు? ఇటువంటి సందేహాలన్న వారి కాందోషంతోబాటు తీవ్ర సందేహం కలిగించాయి.

అసైన చక్రవర్తి "ఈ విషయంలో మీ అభిప్రాయమే"మని అనా డిక్కడికి ప్రత్యేకించి పిలిపించిన రాజపురోహితునివైపు చూసి ప్రశ్నించాడు.

అతనికి సార్వభౌముని అందోష కారణం అంతా అంతకుమునుపే అవగతమయింది. అయినా ప్రత్యేకించి ప్రశ్నించనప్పుడు అవగతంగా తా వెండుకు కలగజేసుకోవాలని తలవంతుగా మాట్లాడ కూరుకున్నాడు.

చంద్రావేద సార్వభౌము డా తిరులో తన జిజ్ఞాస వెల్లడించినప్పు డీక వ్రాసం మర్మరక్షణాది పవనయంగా లేవి నిలుచున్నాడు.

"ధర్మమూర్తి! అలోచించగా, అలోచించగా ఈ విషయంలో నా కిప్పుడు ఒకేఒక మార్గం గోచరిస్తున్నది. ఇటువంటివారిని పరీక్షించడానికి తాంత్రిక పద్ధతి ఒకటి ఏర్పడిఉన్నది. దానివిట్టే కేశవభట్టు రకులు ఈ దుశ్చర్య కొడిగట్టినది, లేదని నిస్సందేహంగా నిర్ణయించవచ్చును."

'అదేమి'టన్నట్టు బొమ్మముడి విరిచాడు చక్రవర్తి. రాజపురోహితుడు డి సమగ్రంగా వివరించాడు. ఏదయినా ఒక ప్రసిద్ధ దేవాలయం చుట్టూరా తెల్లని వరిపిండితో ఒక చిన్న బాట ఏర్పాటుచేస్తారు. బ్రహ్మహత్య చేసినట్టు ఆరోపించిన దోషి ఆ బాటలో నడిచి ఆ దేవ శానికి ముమ్మారు ప్రదక్షిణించియ్యాలి. అదే సమయంలో ఆ తంత్రానికి సంబంధించిన మంత్రాలన్ని ఆ తంత్ర పద్ధతి తెలిసిన పురోహితుడు గంభీర స్వరంతో ఎలుగెత్తి ఉచ్చరిస్తాడు. ముద్దాయి బ్రహ్మహత్య చేసిన సాపిఅయితే అతన్ని అనుక్షణము వెంట నంటి అనుసరిస్తున్న భయంకర బ్రహ్మహత్య రాక్షసి అడుగుజాడల ఆ బాటలో అచ్చొల్లినట్టు కొట్టవచ్చి నట్టు సాక్షాత్కరిస్తాయి! లేకపోతే కనిపించవు! అప్పు డా వ్యక్తి ఏ సామము ఏరగని నిరోధి అన్న మాట!

ఆ తంత్రపద్ధతి అంతా అత్యంత శ్రద్ధతో ఆలకించినా చక్రవర్తి కింకా సందేహం తొలగలేదు. తిరిగి ప్రశ్నించాడు.

"ఇటువంటి పరీక్ష లింతకుమును పెన్నడయినా జరిగి దోషుల అనుసానులన్ని తెలిశాయా?"

రాజపురోహితుడు శిరస్సు రవంత వంచుకున్నాడు.

"మహాప్రభూ! తమవంటి ధర్మసంరక్షకుల కాలంలో ఇటువంటి ఘోరా లెండుకు జరుగుతాయి? నే నెరిగినంతవరకు తమ జనకులకాలంలోనే ఇటువంటి తాంత్రిక పరీక్ష ఒకటి జరిగింది. మూడవ ప్రదక్షిణ సమయంలో ముద్దాయి అడుగుల వెనక బ్రహ్మహత్య పాదముద్రలు కొన్ని కొట్టవచ్చినట్టు కనిపించాయి! అసైన దోషి తా నా మహారక్షత్యం చేసినట్టు అంగీకరించడం జరిగింది!"

అటుపిమ్మట వృద్ధమంత్రు లేవి అదిఅంతా యథార్థమయినట్టు, ఆ తంత్రపద్ధతి తాను

వ్యయంగా దగ్గరకుండి నడిపించినట్టు వెల్లడించాడు. అయితే అటువంటి తంత్ర పరీక్ష జరిపించగల మంత్ర వేత్త శ్రీవగరానికి అనతిదూరంలో ఒక కుగ్రామంలో నివసిస్తున్నట్టు తెలియవచ్చింది. వెనువెంటనే సార్వభౌముని ఆజ్ఞతో ఆ మంత్రవేత్తకు సంబంధించిన తొందరగా కబురు వెల్లింది.

కాని చక్రవర్తి కింకా ఒక పెద్ద బరువు కుంగడి సున్నట్టు నివించింది. ఆ పరీక్ష జరిగిన తరువాత కేవల ఖట్టు ఒకవేళ నిర్దోషి అని తేలివచ్చినంతో గౌరీమణి చేత ప్రాయోపవేశానికి నిరమింపజేయ్యాలి. ఆ ఇల్లాలు

దాని కంగీకరించినప్పుడు తన ధర్మకర్తవ్యం పూర్తిగా ముగిసిపోయినట్టే!

కనక అదే వ్యవహారం శ్రీఘమే అంతఃపుర పరిచారి కలద్యారా గారితో కలిగింపజేయించాడు. ఇనుమడి సున్న పట్టుదలతో ప్రాయోజనం కోసాగిస్తున్న

భద్రతకు రక్షణకు
50 షాట్ల మడత పిస్టల్

రై నెస్సు అక్కరలేదు. అమెరికన్ మోడల్. దొంగలు, అడవి జంతువులనుంచి మిమ్ము రక్షించు కొనండి. వనభోజనాలకు, ప్రయాణాలకు, నాలుకాలకు ఉపయోగమైనది.

50 షాట్ల ఏర్పాటుతో దానంతట అది పని చేస్తుంది. తేలికైనది. మిరుమిట్లు గొలిపే దీని మంట మిమ్ము ప్రమాదం నుంచి కాపాడుతుంది. 50 షాట్లతో ఐర్వన్ మోడల్ నం. 99 వెల రు. 15-50. ఎ.పి.సి. ఛార్జిలు రు. 2-50. తోలుకేసు రు. 3-50. అడవిపు షాట్లు నూరు రు. 5/-—లు. మిలిటరీ ఐవన్లకు, ఆఫీసర్లకు ప్రత్యేక తగ్గింపులు.

ATLAS CO. (—16).
P.O. Box 1329, Delhi-6.

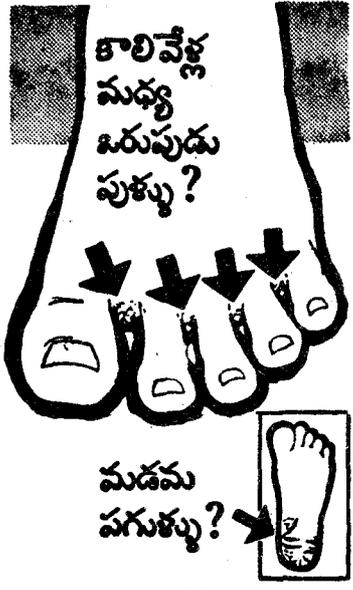

కాలివేళ్ల మధ్య ఖరపుడు పుక్కు?

మడమ పగుళ్ళు?

లిచెన్సా వాడండి

DZ 1613ATG

ఆ వృద్ధమహిళ ఆ తాంత్రిక వర్ణిణి వ్యవహారం విని కొంతసే పాఠించింది. పోనీ ఆ తీరులోనయినా న్యాయం జరిగితే తన కంఠకన్న కావలసినదేమీ లేదని దాని కంగీకరించింది.

అయితే దోషిని మున్ముందుగా క్షుణ్ణంగా పరీక్షించిన పిమ్మట ఆ తంత్రికవర్ణిణి నడిపించడం సరిఅయిన మార్గమని చంద్రావీధచక్రవర్తి నిర్ణయించుకున్నాడు. ఆ పరిశీలనవల్లనే కేవలభట్టు దోషి అయినది, కానీది కొంతవరకు నిర్ధారణగా తేల్చుకోవచ్చునని అలోచించాడు.

3

ఆ పరీక్ష జరిగే వరకుతప్ప పచ్చి మంచినీళ్లయినా ముట్టక గారీమణి అదేవిధంగా నిరాహారదీక్ష కొనసాగిస్తున్నందువల్ల త్వరలోనే కేవలభట్టు వ్యవహారం పరిశీలించవలసిన ఆవశ్యకత కలిగింది. దట్టంగా గుబురుగా పెరిగిన కనుబొమ్మలమధ్య చిన్న కుంకుమబొమ్మతో, నుదుటిపై పాదవయన విభూతిరేఖలతో, మెడలో ఒత్తుగా వేసుకున్న రుద్రాక్షమాలికలతో ధర్మసభా భవనంమధ్య నిలిచిన కేవలభట్టువైపు చూసిన పిమ్మట సదస్యు లెవ్వరికీ అత డంతటి హైరక్యంతో తంపెట్టగలడన్న అనుమానంకూడా కలగలేదు! అయినా ప్రధానన్యాయాధికారి తన పరీక్ష విరమించడమేమోలేదు!

“చేతబడి చేసి, మీరే పరమశివ సోమయాజిగారి అకాల దుర్మరణానికి కారకులయినారని ఆయన ధర్మ పత్ని గారీమణి ఆరోపిస్తున్నారూ! దీనికిమీరేమంటారు?”

కేవలభట్టు ఎక్కడ తొణకలేదు!

“పరమశివ సోమయాజి నా కత్యంతాత్మీయులు! ఆయన పరమపదించారన్న దుర్వార్త వివగానే నా కి జీవితమీదే విసరితమయిన విరక్తి కలిగింది! ఇటువంటి వాళ్ళే నే నాయనవడల ఆవంతయినా ద్రోహం తల పెట్టగలనా?”

అతని గొంతులో డగ్గు త్తిక తొంగిచూచింది.

“నే నడిగినదానికి తిన్నగా సమాధానం చెప్పాలి మీరు!”

ప్రధానన్యాయాధికారి గొంతు ఖంగుమని మారు మోగింది.

“నే నేపాపము ఎరగను! ఆయన దుర్మరణ వార్త నాకు నిన్ననే తెలిసింది.”

“అయితే ఆ చేతబడి పిండిబొమ్మ ఆ పరమశివ సోమయాజిగారి పెరటి మూల కెలాగ వచ్చింది?”

“దానికి నేనేమి చెప్పగలను? అది నిశితంగా పరిశీలించి తేల్చుకోవలసింది మీరు!”

కేవలభట్టు కంఠం మరింత దృఢంగా, నిశ్చలంగా నిసిపించింది.

“అయినా మీ మాటమీద మా కేమాత్రము నమ్మిక కలగడంలేదు! మంత్ర తంత్ర పరీక్ష జరిగిన అనంతరమే మీ నిర్దోషిత్వం నిర్ణయిస్తాము.”

“దానికేమి? సర్వదా నే నన్ని పరీక్షలకు సంసిద్ధం గానే ఉన్నాను!”

మరి మాతాంతరమేమీ లేకపోయినందువల్ల ఆనాడే కొంచెం పొద్దువాలిన తరవాత కేవలభట్టు పరీక్ష ప్రారంభమయింది.

ఆ కాలంలో శ్రీనిగరంలో సుప్రసిద్ధమయిన త్రిభు వనస్వామి దేవళమే ఆ పరిశీలన కనువయిన స్థలంగా

తాంత్రికవేత్త ఎమ్మకున్నాడు. ఆ ప్రాహ్లాణి వృద్ధుడనాడు పరిపిండితో దేహాయం చుట్టూర రెండడుగుల వెడల్పున పరిశుభ్రమయిన బాట ఏర్పరిచాడు.

ఆ పరీక్షా సమయానికి త్యాగిణి వచ్చిన చంద్రావీధ చక్రవర్తి అయా ఏర్పాటుల్ని వ్యయంగా పరిశీలించాడు. శ్రీనిగరంలోని త్రిభు వనస్వామి ఆ విద్వారం గమనించాలని ఆ దేహాయం చుట్టు గుంపులు గుంపులుగా గుమిగూడారు.

మాంత్రిక ప్రాహ్లాణుడు ముమ్ముందుగా త్రిభువన స్వామి నొక్కమారు మహిళా పంపూరించుకున్నాడు. చేతులెత్తిన నమస్కరించి, తాళతల గృహంవంటి గభీర స్వరంతో మంత్రా బ్రహ్మీంచడం ప్రారంభించాడు. ఆ మంత్రపఠనం చెవి వదనానే మొదలిగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ తన ప్రదక్షిణం ప్రారంభించాడు కేవలభట్టు.

“కేవలభట్టుగా రోజుకే ఏ పాపము ఎరగ రేమో! లేకపోతే అంతటి ఎక్కువయిన చిరునవ్వు ఆయన వెదవుమీద ఎలాగ మొంకెత్తుతుంది?” అనుకున్నాడు అతని ముఖానికి నిశితంగా పరిశీలిస్తున్న చక్రవర్తి.

మొదటి ప్రదక్షిణ ముగిసింది. కాని ఎక్కడ బాటలో బ్రహ్మసాత్య పాపముడ కావాలేదు! కేవలభట్టు ఇనుమడించిన రైల్వంతో రెండు ప్రదక్షిణం ప్రారంభించాడు. మరొక్కా మొప్పిలోనే అది ముగిసింది. అయినా ఆ గుర్తు మొక్కడ కావాలేదు!

కేవలభట్టు మొత్త మూడవ ప్రదక్షిణం నెగం పైగా ముగిసింది! అయినా అత డెక్కడ వెక్కుచెదిరి నట్టు కుంబడలేదు! అంతలోనే మాంత్రికుడు మంత్ర పఠనం విలిసి, తన యావన్నకిని వినియోగించి గట్టిగా గొంతెత్తి గొప్పవాడు.

“శ్శుడించి ప్రతి అడుగు బాగా జాగ్రత్తగా పడాలి!”

కేవలభట్టు అతని ఆవతి తిరసిపాపించాడు. ఇక నాలుగయిదు అడుగులలోనే మూడవ ప్రదక్షిణం ముగియ బోతున్నది అదేక్షణంలో కేవలభట్టు ఒక్కమారు వెనక్కి తిరిగి తన అడుగుజాడ చూసుకున్నాడు. నిజానికి దాని మెకాల బ్రహ్మసాత్య అడుగుజాడలేవి లేవు! అయినా అతని కళ్ళెడట ఏమి సాక్షాత్కరించినదో మరి! మొవెలనే కుప్పగా కూలబడిపోయాడు!

“మహాప్రభూ! నావళ్లనే ఆ చేతబడి జరిగింది. చేజేతుం చేసిన నేరం నే నంగీకరిస్తున్నాను!”

అయినా మాంత్రికు డంతమాత్రంవేత విడిచిపెట్ట లేదు! ఆ మిగిలిన నాలుగయిదు అడుగులు వేసితిరాలని పట్టుపట్టాడు. కేవలభట్టు నోట మాటలేక అంగీకరించి, అలాగే నెమ్మదిగా రెండడుగులు వేశాడు. అతన్ని అనుసరిస్తున్న బ్రహ్మసాత్యరాక్షసి అడుగుజాడలు రెండు వికృతాకారాలతో విస్తృతంగా గోచరించాయి!

ఆ సై న గారీమణి తన ప్రాయోజనం ముగించింది. కాని అదే పుణ్యస్థి వేషంతో సహజమనం యథావిధిగా నెరవేర్చి శ్రీనిగర పౌరుల జేజే లందు కున్నది.

ఆనాటి శిక్షాస్మృతి నమనరించి, మరణదండన విధించడానికి వీలులేకపోయినందువల్ల కేవలభట్టు ఆస్తి అంతా స్వారీనంచేసుకుని అతన్ని అనాడే కాక్కిరంపించి వెళ్ళగొట్టించాడు చంద్రావీధచక్రవర్తి.

